

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/21/2018
Identifikačné číslo spisu: 1509210485
Dátum vydania rozhodnutia: 29.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1509210485.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Národný holdingový fond s. r. o., so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 31 384 943, proti žalovanému: N. E., nar. X. S. XXXX., bytom G., zastúpený Advokátska kancelária JUDr. ŠKERDA, s.r.o., so sídlom Radlinského 1727/49, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 36 858 501, o zaplatenie 154 351,72 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 3CbZm/37/2010, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. júla 2015, č. k. 4CoZm/89/2013-361, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V (ďalej aj súd prvej inštancie) rozsudkom zo dňa 12. júna 2013, č. k. 3CbZm/37/2010-331, v prvom výroku ponechal zmenkový platobný rozkaz č. k. 1Zm/453/2009-52 zo dňa 4. januára 2010 v celom rozsahu v platnosti. Druhým výrokom rozhodol, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne náhradu trov námietkového konania.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že Okresný súd Bratislava V, zmenkovým platobným rozkazom 1Zm/453/2009-52 zo dňa 4. januára 2010 uložil žalovanému 1/ ako zmenkovému dlžníkovi a žalovanému 2/ ako zmenkovému ručiteľovi, povinnosť zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu 154 351,72 eur s úrokom 6 % od 23. decembra 2008 do zaplatenia, zmenkovú odmenu 514,51 eur a náhradu trov konania 11 924,20 eur. Obaja žalovaní podali v zákonnej lehote proti zmenkovému platobnému rozkazu námietky.

3. Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalovaní nepreukázali ani jednu zo skutočností tvrdených v námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu, rovnako nepreukázali ani ich prípadný vplyv na platnosť, resp. neplatnosť prijatého zmenkového záväzku, preto k nim nebolo možné z hľadiska zmenkovo-právneho prihliadnúť.

4. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 16. júla 2015, č. k.

4CoZm/89/2013-361 (ďalej aj súd odvolací) prvým výrokom konanie voči žalovanému 1/ Penzión Orava, s.r.o., 027 44 Štefanov nad Oravou č. 15, IČO: 36 426 717 zastavil. Druhým výrokom rozhodol tak, že rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 3CbZm/37/2010-331 zo dňa 12. júna 2013 potvrdzuje s tým, že zmenkový platobný rozkaz č. k. 1Zm/453/2009-52 zo dňa 4. januára 2010 ponecháva v platnosti v celom rozsahu voči žalovanému 2/. Ďalšími výrokmi rozhodol, že žalovaný 2/ je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov námietkového konania a žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

5. Krajský súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, má za to, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a vyvodil z neho i správne právne závery.

6. Odvolací súd na základe výpisu z Obchodného registra zistil, že spoločnosť žalovaného 1/ bola dňom 2. apríla 2015 ex offo vymazaná z Obchodného registra, preto konanie proti nej zastavil.

7. K odvolacím námietkam žalovaného 1/ prezentovaných bývalým konateľom spoločnosti žalovaným 2/, že žalovanému 1/ bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že súdne písomnosti boli spoločnosti nefunkčnej od 3. apríla 2008, kedy sa žalovaný 2/ vzdal funkcie konateľa, doručované v rozpore s Občianskym súdnym poriadkom, nemá podľa odvolacieho súdu oporu v zákone, pretože jediný jej štatutár a jeden z jej dvoch spoločníkov a žalovaný 2/ sú totožnou osobou, ktorej boli všetky súdne písomnosti doručované či už priamo alebo prostredníctvom právneho zástupcu, preto odvolací súd vyhodnotil túto námietku ako účelovú.

8. Na námietku žalovaného 2/ ohľadom skutočnosti, že súd prvej inštancie sa nezaoberal časťou námietok týkajúcich sa autenticity jeho podpisu na zmenke, že si nebol vedomý, že zmenku podpísal, a preto ide o neplatný právny úkon v zmysle § 37 ods. 1, resp. § 38 ods. 2 a § 39 Občianskeho zákonníka a tiež, že sa súd nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia s ostatnými zapríčinil odňatie možnosti konať pred súdom, odvolací súd uviedol, že rozsah dokazovania o námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu je limitovaný rozsahom a odôvodnením podaných námietok.

9. Odvolací súd konštatoval rozpor v tom, že žalovaný 1/, konajúci prostredníctvom konateľa Stanislava Hajdúcha (žalovaného 2/), vo svojich námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu nenamietal pravosť svojho podpisu. Ďalej odvolací súd uviedol, že na výsluchu na Okresnom súde Námestovo, žalovaný 2/ uviedol, že listiny, ktoré mu boli predložené dňa 20. decembra 2004 na podpis, nečítal. Žalovaný 2/ navrhol vykonanie znaleckého dokazovania na zistenie pravosti jeho podpisu, ktorá bola Znaleckým posudkom 2/2013 doručeným žalovanému 2/ dňa 23. januára 2013, preukázaná.

10. Na základe uvedeného mal odvolací súd za to, že žalovaný 2/ tvrdenie, že si nebol vedomý, že zmenku podpísal, relevantným spôsobom nepreukázal, neodôvodnil a ani nenavrhol vykonanie akýchkoľvek dôkazov na preukázanie tohto tvrdenia.

11. K ďalšej námietke žalovaného 2/, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, tým že mu nebolo umožnené zúčastniť sa pojednávania konaného dňa 12. júna 2013, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, odvolací súd uviedol, že dňa 30. apríla 2013 bola obyčajnou poštou na adresu žalovaného 2/ odoslaná zásielka, obsahujúca predvolanie na pojednávanie, výzvu na vydokladovanie neúčasti na pojednávaní konanom dňa 24. apríla 2013 a prípis, ktorým súd žalovanému 2/ vysvetlil, že od 1. januára 2012 nie je v kompetencii súdu rozhodovať o žiadosti účastníka o ustanovenie zástupcu z radov advokátov. Z charakteru zásielky bolo zrejmé, že nebola daná zákonná povinnosť doručovať ju do vlastných rúk adresáta, a nebolo to nariadené ani konajúcim sudcom. Z poštovej obálky je zrejmé, že adresát nebol na adrese zastihnutý a bolo mu zanechané oznámenie o uložení zásielky dňa 3. mája 2013, pričom zásielku neprevzal ani v odbernej lehote, ktorá uplynula 21. mája 2013.

12. Odvolací súd skonštatoval, že súd prvej inštancie neporušil ustanovenie § 46 O. s. p., keď uzavrel, že žalovaný 2/ mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané uložením zásielky na pošte.

Prepúšťacou správou z kúpeľného pobytu trvajúceho od 20. júna 2013 do 18. júla 2013, ktoré žalovaný 2/ doložil k odvolaniu, nepreukázal, že sa v čase doručovania vyššie uvedených písomností súdu nezdržoval v mieste svojho pobytu.

13. Na záver odvolací súd uviedol, že odvolanie žalovaných nie je dôvodné, a preto boli splnené podmienky na potvrdenie rozhodnutia vo výroku vecne správneho rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré odvolací súd modifikoval s ohľadom na zánik žalovaného 1/ z dôvodu jeho výmazu z obchodného registra.

14. Proti druhému a tretiemu výroku rozhodnutia odvolacieho súdu podal žalovaný 2/ (ďalej aj „dovolateľ“ alebo „žalovaný“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. a § 238 ods. 1 O. s. p. a dôvodnosť podľa ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.. Žiadal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie, zároveň podľa § 243 O. s. p. požiadal o odklad vykonateľnosti rozhodnutia.

15. Dovolateľ vadu podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. videl v tom, že súd prvej inštancie neodročil pojednávanie konané dňa 24. apríla 2013, z ktorého sa žalovaný riadne listom zo dňa 16. apríla 2013 ospravedlnil a tiež, že neumožnil žalovanému zúčastniť sa pojednávania dňa 12. júna 2013, pretože nebol upovedomený o konaní pojednávania, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Zároveň k odňatiu možnosti konať pred súdom došlo aj tým, že žalovanému nebolo umožnené vyjadriť sa na tomto pojednávaní k veci, predložiť a navrhnúť ďalšie dôkazy.

16. Ďalej namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, týkajúcich sa skutočnosti, že žalovaný si nie je vedomý podpísania zmenky. Podľa dovolateľa mal súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospieť k nesprávnym skutkovým zisteniam spočívajúcim v tom, že účinnosť zmenky nezanikla a tým zároveň rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

17. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému dovolaniu žiadal dovolanie žalovaného zamietnuť, nakoľko podané dovolanie považuje za nedôvodné a účelové. Má za to, že nie je daný ani jeden z dovolacích dôvodov, ktoré uplatnil žalovaný v dovolaní.

18. Z obsahu spisu vyplýva, že dovolanie žalovaného bolo podané dňa 21. októbra 2015. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

19. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 C. s. p.). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 C. s. p.).

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“ alebo „dovolací súd“), ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania, ktoré sa na ňom začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.), po tom čo nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti (dovoláním) napadnutého rozhodnutia najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

21. Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého právne účinky úkonov,

ktoré nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania žalovaného posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. O. s. p., teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalovaný toto dovolanie podal a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

22. Dovolanie má v systéme opravných prostriedkov osobitné postavenie. Ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno - iba v prípadoch Občianskym súdnym poriadkom výslovne stanovených - napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré už nadobudlo právoplatnosť. Najvyšší súd vo svojich rozhodnutiach túto osobitosť dovolania často vysvetľuje konštatovaním, že dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je treťou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012 a 7Cdo/92/2012).

23. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ust. § 237 a § 238 O. s. p..

24. Podľa § 238 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O. s. p..

25. Dovolateľom napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 až 3 O. s. p.. Dovaním žalovaného je napadnutý rozsudok krajského súdu, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 3CbZm/37/2010-331 zo dňa 12. júna 2013 v časti, v ktorej súd zmenkový platobný rozkaz č. k. 1Zm/453/2009-52 zo dňa 4. januára 2010 ponechal v platnosti v celom rozsahu voči žalovanému 2/, prípustnosť dovolania žalovaného preto nevyplýva z ustanovenia § 238 ods. 1 O. s. p..

26. Dovolanie by vzhľadom na vyššie uvedené bolo procesne prípustné, len ak by v konaní, v ktorom bol dovolaním napádaný rozsudok vydaný, došlo k niektorej z procesných väd zakladajúcich tzv. zmätočnosť konania podľa § 237 ods. 1 O. s. p.. Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Nie je pritom relevantné tvrdenie dovolateľa o existencii vady uvedenej v tomto ustanovení, ale len zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto vade skutočne došlo.

27. V prípade, že dovolací súd zistí, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z týchto väd, zruší rozhodnutie odvolacieho súdu, i keď dovolateľ toto pochybenie nenamietal. Dovolací súd postupuje rovnako i v prípade, že dovolanie nie je v zmysle ust. § 238 a § 239 O. s. p. prípustné.

28. Dovolateľ vady konania v zmysle ust. § 237 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. v dovolaní nenamietal a v dovolacom konaní vady tejto povahy nevyšli najavo. Prípustnosť tohto opravného prostriedku, preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť. Dovolací súd sa osobitne zamerl na otázku opodstatnenosti tvrdenia žalovaného 2/, že mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, čo zakladá dovolací dôvod podľa ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p..

29. Vadou konania podľa uvedeného zákonného ustanovenia je taký závadný procesný postup, ktorým sa účastníkovi konania znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Ustanovenie § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. odňatie možnosti konať pred súdom výslovne dáva do súvislosti s faktickou činnosťou súdu a nie s jeho právnym hodnotením, zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Napríklad môže ísť o právo predniesť (doplniť) svoje návrhy, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom, právo zhrnúť na záver pojednávania svoje návrhy a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci.

30. Podľa dovolateľa k zásadnému procesnému pochybeniu došlo tým, že súd prvej inštancie pojednával a rozhodol vo veci dňa 24. apríla 2013 v neprítomnosti žalovaného 2/, ktorý sa riadne ospravedlnil, čím mu odňal možnosť konať pred súdom. Odňatie možnosti konať pred súdom dovolateľ videl aj v tom, že súd prvej inštancie ho neupovedomil o ďalšom pojednávaní konanom dňa 12. júna 2013, na ktorom bol vynesovaný rozsudok vo veci.

31. Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej Republiky každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokoval bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

32. Podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O. s. p., ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

33. Citované ustanovenie umožňuje súdu, aby v záujme hospodárnosti a rýchlosti konania prejednal vec na pojednávaní v neprítomnosti účastníka za predpokladu, že účastník bol na pojednávanie riadne predvolaný, na pojednávanie sa nedostavil a ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Splnenie predpokladov pre možnosť prejednať vec v neprítomnosti účastníka, musí súd skúmať dôsledne, pretože jeho nesprávny postup v tomto smere môže mať za následok porušenie základného práva účastníka, vyplývajúceho z čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, a to práva na verejné prejednanie veci v jeho prítomnosti.

34. Po účastníkovi, ktorý sa chce na pojednávanie súdu včas dostaviť, nemožno spravodlivo požadovať, aby musel strpieť prejednanie a rozhodnutie veci vo svojej neprítomnosti, ak nastane prekážka alebo iná okolnosť, ktorá mu bráni sa pojednávania zúčastniť. Táto prekážka alebo iná okolnosť súčasne musí predstavovať "dôležitý dôvod". Príčina toho, prečo sa účastník nemôže zúčastniť pojednávania a žiada o jeho odročenie, sa teda musí s ohľadom na jej povahu vyznačovať nepredvídateľnosťou, závažnosťou, rozsahom alebo z iných dôvodov. Dôležitým dôvodom sú nielen udalosti, majúce objektívnu povahu, ale aj okolnosti účastníkom spôsobené alebo inak zavinené, ak ich je možné v danej situácii považovať za dôležité (za dôvod vyžadujúce odročenie rokovania). Za dôležitý dôvod, pre ktorý účastník môže požiadať o odročenie pojednávania, sa teda v zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 O. s. p. považuje ako okolnosť (udalosť), ktorá účastníkovi objektívne (nezávisle na jeho vôli) zabráni zúčastniť sa rokovania (napríklad zdravotné indispozície), tak aj okolnosť účastníkom prípadne spôsobená alebo inak zavinená, ak ju možno považovať - najmä za prihliadnutia na všetky okolnosti prípadu a na pomery účastníka - za dôležitú.

35. Dôležitým dôvodom v zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 O. s. p. je aj choroba účastníka konania. Dôležitosť dôvodu, pre ktorý účastník konania žiada o odročenie pojednávania, však nemožno posudzovať bez prihliadnutia na všetky okolnosti konkrétneho prípadu. Aj keď účastník konania uvádza dôvod inak spôsobilý viesť k záveru o odročenie pojednávania (ďalšieho pojednávania), nie je súd vždy povinný takýto dôvod akceptovať, a to najmä vtedy, ak nie je využívaný v súlade so zmyslom a účelom ustanovenia § 101 ods. 2 O. s. p., ale k zámerným procesným obštrukciám, sledujúcim predĺžovanie súdneho konania a zvyšovanie nákladov s tým spojených.

36. Dovolací súd uvádza, že s účinnosťou od 1. januára 2012 (zákon č. 388/2011 Z. z.) zákonodarca upravil pravidlá pre odročenie pojednávania v prípadoch, keď je dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu. V takých prípadoch musí návrh na odročenie pojednávania okrem náležitosti podľa § 119 ods. 2 O. s. p. obsahovať aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára o tom, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje účasť na pojednávaní. Za také vyjadrenia sa považuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že účastník konania alebo jeho zástupca nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania (§ 119 ods. 3 O. s. p.).

37. Aj z judikatúry najvyššieho súdu (R 132/2014) vyplýva, že ustanovenie § 119 ods. 3 O. s. p. bolo do procesného kódexu zaradené za účelom zabezpečenia plynulosti konania a zamedzenia obštrukcií účastníkov (strán) vyhýbaním sa účasti na pojednávaní a ospravedlňovaním ich neúčasti zdravotnými dôvodmi. Zdravotný stav účastníka je dôvodom na odročenie pojednávania len v prípade, že účastník nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania, pričom uvedené musí vyplývať z vyjadrenia ošetrojúceho lekára. O dôvod na odročenie pojednávania podľa tohto ustanovenia išlo teda iba vtedy, keď (už) v čase rozhodovania súdu bola žiadosť o odročenie pojednávania doložená vyjadrením lekára o tom, že žiadajúci účastník sa z relevantných zdravotných dôvodov nemôže zúčastniť pojednávania.

38. Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že predvolanie na pojednávanie určené na deň 24. apríla 2013 a oznámenie o ňom, bolo doručené dňa 5. marca 2013 právnemu zástupcovi žalovaného. Dňa 18. apríla 2013 bolo súdu doručené oznámenie o skončení právneho zastupovania žalovaného. Túto skutočnosť oznámil podaním doručeným súdu 19. apríla 2013 aj samotný žalovaný, zo zdravotných dôvodov požiadal o ospravedlnenie a odročenie pojednávania, zároveň uviedol, že nesúhlasí s pojednávaním v jeho neprítomnosti a požiadal súd o pridelenie advokáta v rámci bezplatnej právnej pomoci. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil a ani svoju neúčasť náležite podľa § 119 ods. 3 O. s. p. neospravedlnil, súd prvej inštancie napriek tomu pojednávanie odročil na deň 12. júna 2013.

39. Ďalej dovolací súd uvádza, že na pojednávanie konané dňa 12. júna 2013, zaslal dňa 30. apríla 2013 súd prvej inštancie žalovanému doporučenú zásielku obsahujúcu okrem predvolania na pojednávanie aj výzvu na vydokladovanie neúčasti na pojednávaní dňa 24. apríla 2013 a prípis o nemožnosti rozhodovania o ustanovení zástupcu z radov advokátov. Z poštovej obálky je zrejmé, že adresát nebol na adrese zastihnutý, bolo mu zanechané oznámenie a zásielka bola od dňa 3. mája 2013 uložená na pošte. Následne bola zásielka dňa 24. mája 2013 vrátená súdu prvej inštancie s vyznačenou informáciou „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“.

40. Dovolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, pretože súd prvej inštancie správne považoval zásielku, ktorú si žalovaný neprevzal v odbernej lehote, za doručenú dňom, kedy mu bola zásielka vrátená, a teda súd bol oprávnený dňa 12. júna 2013 pojednávať a rozhodnúť vo veci v neprítomnosti žalovaného. Na skutočnosť, že by sa v čase doručovania zásielky v mieste svojho pobytu nezdržieval, nemá vplyv ani dovolateľom v odvolaní predložená prepúšťacia správa z kúpeľného pobytu v Slovenských liečebných kúpeľoch Turčianske Teplice, a.s., nakoľko je z nej zrejmé, že sa jej žalovaný zúčastnil v dobe od 20. júna 2013 do 18. júla 2013, a teda z pojednávania konaného 12. júna 2013 sa náležite, tak ako vyžadovalo ustanovenie § 119 ods. 3 O. s. p., neospravedlnil.

41. Dovolací súd vzhľadom na zistené skutočnosti konštatuje, že žalovaný nebol postupom súdu prvej inštancie, ako ani odvolacieho súdu, vylúčený z realizácie svojich procesných práv daných Občianskym súdnym poriadkom. Za týchto okolností tvrdenie dovolateľa, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, t. j., že došlo k procesnej vade v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., nie je opodstatnené.

42. Osobitne k námietke dovolateľa, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), je potrebné uviesť, že právnym posúdením je

činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením vecí je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie vecí je relevantný dovolací dôvod v tom zmysle, že ho možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní samo nesprávne právne posúdenie vecí ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia (viď R 54/2012).

43. Vzhľadom na to, že dovolanie nie je podľa § 238 O. s. p. prípustné, nepreukázaná bola tvrdená procesná vada uvedená v § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. a v dovolacom konaní nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O. s. p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplyva ani z § 238 O. s. p., dovolací súd odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 447 písm. c/ C. s. p..

44. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

45. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.